

לגזול את זמנו של הרבי

הרב שלמה טראו

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

ראה ברבי למדן עצום והחשיב אותו לגדול בישראל,
ולכן ביקש להיוועץ בו ולשמוע את עמדותיו בענייני
עבודת הכלל שבה עסק.

הפגישה שלו נקבעה לשעה אחת לפנות בוקר,
אולם, על אף השעה המאוחרת, כאשר הגענו למרכז
חב"ד העולמי בשדרת איסטרן פארקוויי מספר 770,
היה הרחוב מחוץ לבניין עמוס בעשרות חסידים
שעמדו שם והמתינו לתורם. כאשר ראו את הרב
רוזן, זיהו אותו מיד מאחר שהיה דמות מפורסמת -
רב אורתודוקסי שמחזיק במשרת רב ראשי במדינה
קומוניסטית היה דבר חריג ביותר.

על אף העובדה שהקדמנו להגיע לפני השעה
היעודה, הוזמנו להיכנס מיד פנימה, והרבי יצא
ממשרדו וקיבל את פני הרב רוזן בלבביות ובחמימות
רבה. הרב רוזן הציג אותי בפני הרבי כרב צעיר
מבלגיה, תלמיד של הרב משה אביגדור עמיאל,
מנהיגה הרוחני של קהילת 'שומרי הדת' באנטוורפן.
בתגובה, החל הרבי לשוחח עמי בצרפתית, וסיפר
לי שקרא את ספריו של הרב עמיאל. הוא הזכיר
באופן מיוחד את ספרו 'דרכי משה'. הוא גם שאל
אותי שאלות מפורטות על אודות הקהילה היהודית
באנטוורפן, שאותה הכיר היטב, כך הסתבר.

כאשר שוחח הרבי עם הרב רוזן, הוא ידע לנקוב
בשמותיהן של כל הקהילות היהודיות ברומניה.
רומניה היא מדינה גדולה מאוד, ובה ערים רבות
שבהן אוכלוסייה יהודית. אני אישית אינני זוכר את
שמותיהן, אולם הרבי זכר את כולן. לא רק שהוא זכר
את שמות הקהילות, אלא הוא גם נקב במספר המדויק

«

בשנת תש"י (1950), כשהייתי אברך צעיר,
התיידדתי עם הרב דוד משה רוזן, ששימש
בתפקיד רבה הראשי של רומניה. בכל פעם שהוא
היה מגיע לניו יורק, הוא נהג להתפלל בבית הכנסת
שבו כיהנתי כרב, בית הכנסת בשדרה החמישית,
וכאשר התברר לנו ששנינו דוברי צרפתית, גרמה
עובדה זו לקרבה גדולה בינינו. הפכנו להיות ידידים
קרובים, וגם נשותינו התיידדו ביניהן, והייתה זו
חברות אמיצה - אהבה שאינה תלויה בדבר, כמו
שאומרים.

באחד מביקוריו בארצות הברית, אמר לי הרב
רוזן, "אני הולך לבקר אצל הרבי מליובאוויטש. האם
תהיה מוכן להצטרף אלי?". "האם אהיה מוכן?"
עניתי מיד, "אשמח מאוד להצטרף!" על אף שלא
היה חסיד במוצאו, הוא היה חסיד בנשמתו - הוא

הזמן חלף במהירות, ומבלי שבכלל הבחנו בכך עברו להן ביעף כשעתיים וחצי; השעה הייתה כמעט שלוש לפנות בוקר. בחוץ עמדו וחיכו עשרות חסידים, והם התקשו להאמין למה שראו במו עיניהם. בדרך כלל מי שנכנס למשרדו של הרבי היה שוהה בתוכו חמש דקות, עשר דקות, רבע שעה - אבל זמן כה ממושך, זו הייתה תופעה חריגה ביותר.

הרב רוזן החל לדאוג שמא התעכבנו בחדרו של הרבי זמן רב מדי, והוא אמר לרבי, "אולי הגזמנו במשך השהייה שלנו כאן, אני מתנצל על שגזלנו כל כך הרבה מזמנו של הרבי".

אך הרבי הגיב, "הרב רוזן, אתה הרי מייצג קהילה גדולה של יהודים רבים, והזמן הזה שייך להם. אם כבר, אני הוא זה שגוזל את הזמן שלהם בכך שאני מעכב אותך".

הרב שלמה טראו שימש כחבר בארגונים יהודיים חשובים רבים, ביניהם, הסתדרות הרבנים של אמריקה (RCA), המועדון האמריקאי-ישראלי, הג'וינט והמגבית היהודית המאוחדת. הוא רואיין בביתו בניו יורק בחודש סבט תשע"א (2010).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — במכתב לרב מאיר בליז'נסקי, מייעץ לו הרבי כי השיטה הטובה ביותר לקרב אדם ליהדות, היא לדבר אליו "ללא כפפות, היינו לומר לו שאין דבר אבוד, ואף ש'אין צועקין על העבר', על הזמן שהלך לאיבוד, הנה מכאן ולהבא כל רגע צריך להיות יקר אצלו. וכשיתבונן הנ"ל בפנימיות נפשו הוא יראה שבאמת הנה כל הזמן השתוקק לחזור למקורו ומחצבתו, היא התורה והמצווה... ועל פי המובן וגם בשכל אנושי אשר יש קונה עולמו בשעה אחת', ובפרט שהוא בעל השפעה על חוג בו כמה וכמה מבני ישראל, הרי יכול במידה גדולה לתקן את העבר".¹ ח' באלול

1 היכל מנחם, כרך א, עמ' קל

של היהודים שהתגוררו בכל אחד מהמקומות הללו. והוא ביקש לדעת עוד ועוד. הוא שאל את הרב רוזן האם יש שם מזון כשר, האם יש בתי ספר יהודיים, האם היהודים מעוניינים לעזוב את רומניה ולהגר לארץ ישראל, או האם הם מבקשים להגר לארצות הברית. הוא גילה מעורבות רבה בכל זה, והביע עניין רב בכל ההיבטים של חיי היהדות ברומניה.

בפעם הזו הגיע הרב רוזן לרבי כדי לבקש את עצתו בנוגע לבעיה מסוימת. באותה תקופה היה בכל רומניה שוחט אחד בלבד - אני אפילו זוכר ששמו היה הרב פנחס אליהו וסרמן, ששימש גם כרבה של קהילת יהודי דורוחוי. הרב וסרמן ביקש לעזוב את רומניה כדי לבקר את ילדיו המתגוררים בישראל. אולם, אם הוא יעזוב - כך אמר הרב רוזן - לא יהיה בשר כשר בכל רומניה. האם יהיה נכון להתיר לו ללכת? על אף שהממשל הקומוניסטי ברומניה נהג להעניק אשרות מעין אלו, הייתה לרב רוזן השפעה רבה אצל הדיקטטור הרומני ניקולא צ'אושסקו, כך ששאלת קבלת היתר היציאה הייתה למעשה נתונה להחלטתו של הרב רוזן.

אני נזכר בתגובתו של הרבי. הוא אמר, "זו לא שאלה הלכתית, זו שאלה של 'מענטשליכקייט' [חמלה אנושית]. מצד אחד, הבן אדם רוצה לראות את ילדיו, ויהיה זה אנושי מאוד לאפשר לו זאת. מצד שני, אלפי יהודים יותרו ללא בשר כשר, שכן הוא השוחט היחיד הנמצא בכל המדינה".

אחרי שסיים להציג את צדדי הבעיה, שתק הרבי והרהר במשך כמה רגעים, ואז אמר, "עצתי היא לומר לו שיוכל לנסוע למשך שישה חודשים כדי לבקר את ילדיו, אך בתנאי שכעבור שישה החודשים ישוב למשמרתו". הרבי הדגיש שזו העצה שלו, אך הוא אינו קובע עבורו מה לעשות, אלא שהוא יעשה כראות עיניו. בפועל, כך היה. הרב רוזן ארגן עבורו היתר יציאה למשך שישה חודשים, ובתום חצי שנה הוא שב לרומניה והמשיך בעבודתו כשוחט שם.

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015